

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/104/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8308209146
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8308209146.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcov: 1/ Obec Ňagov, Ňagov, 2/ L. M., bytom P. XXX, 3/ R. G., bytom P. XX, 4/ U. Z. - U., bytom P. XXX, 5/ L. E., bytom P. XXX, 6/ L. E., bytom P. XX, 7/ U. B., bytom P. XX, 8/ L. V., bytom P. X, 9/ U. M., bytom P. XX, 10/ U. M., bytom P. XX, 11/ L. K., bytom U., Ul. T. F. XXX, 12/ P. E., bytom P. XX, 13/ R. M., bytom P. XXX, 14/ W. E., bytom P. XX, 15/ U. E., bytom P. XX, 16/ K. T., bytom P. XX, 17 R. P., bytom P. XX, 18/ O. U., bytom P. XXX, 19/ U. F., bytom P. XX, žalobcovia v 1. - 10. rade a v 12. - 19. rade právne zastúpení JUDr. Miroslavom Korchom, advokátom AK Kukoreliho 1505/50, Humenné, proti žalovaným: 1/ JUDr. C. F., správkynia konkurznej podstaty úpadcu Roľnícke družstvo Krásny Brod, SKP so sídlom Košice, Hlavná 25, právne zastúpenej JUDr. Štefanom Tomkom, advokátom AK Krivá 18, Košice, 2/ AGRO R.H., s.r.o., Jarkova 61, Malý Ruskov, 3/ DAEM s.r.o., M. R. Štefánika 68/9, Trebišov, 4/ B-Trade plus s.r.o., Jarkova 61, Malý Ruskov, o určenie vlastníckeho práva, o odvolaní žalobcov proti uzneseniu Okresného súdu Humenné č. k. 17C/128/2008-328 zo dňa 20.03.2013 jednohlasne takto

rozhodol:

Z r u š u j e uznesenie súdu 1. stupňa a vec vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa uložil žalobcom v 1. až 19. rade povinnosť zaplatiť žalovanému v 1. rade trovy právneho zastúpenia, a to každý z nich po 169,37 eur, celkovo vo výške 3 218,10 eur k rukám jeho právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Rozhodnutie právne odôvodnil podľa ust. §146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, pričom konštatoval, že v danom prípade žalobcovia zavinili, že konanie sa muselo zastaviť, lebo podanú žalobu zobrali späť, pričom žalovaný v 1. rade si trovy konania uplatnil a žalovaní v 2., 3. a 4. rade si trovy konania neuplatnili. Keďže žalobcovia procesne zavinili, že konanie sa muselo zastaviť, zaviazal súd prvého stupňa žalobcov na zaplatenie trov konania právnenému zástupcovi žalovaného v 1. rade, a to v celkovej sume 3 218,10 eur.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že súd prvého stupňa pri výpočte trov konania vychádzal z hodnoty predmetu sporu, ktorú stanovil vo výške 25 447,35 eur, pozostávajúcej z hodnoty trvalých trávnatých porastov u parc. reg. E parc. č. 564, t.t.p. o výmere 17 674 m² x 0,0202 (cena určená podľa Prílohy zák. č. 582/2004 Z. z.) = 357,01 eur a parcela reg. E parc. č. 572/6, t.t.p. o výmere 1242096 m² x 0,0202 = 25 090,34 eur.

Pri vyúčtovaní náhrad za úkony vykonané v roku 2009, 2010, 2011 a 2012 použil súd prvého stupňa vyhlášku č. 655/2004 Z. z., pričom základnú sadzbu tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty podľa ust. § 10 ods. 1 vyhlášky vypočítal ako súčet z hodnoty nad 6 638,78 eur do 33

193,92 eur, teda na 220,74 eur a 16,60 eur za každých aj začatých 1 659,70 eur prevyšujúcich 6 638,78 eur. Základnú sadzbu tarifnej odmeny určil vo výške 419,94 eur.

K úkonom právnej pomoci priznal súd prvého stupňa ďalej režijný paušál, a to za rok 2009 vo výške 6,95 eur za úkon, za rok 2010 vo výške 7,21 eur za úkon, za rok 2011 vo výške 7,41 eur za úkon a za rok 2012 vo výške 7,63 eur za úkon.

Súd prvého stupňa ďalej konštatoval, že k úkonu - konzultácia s klientom a štúdium spisu, ktoré právny zástupca žalovanej v 1. rade vykonal na informačnom centre Okresného súdu Humenné dňa 29.09.2009 v trvaní od 9,43 hod. do 11,21 hodiny, právny zástupca použil vlastné motorové vozidlo zn. Škoda Octavia, ktorého priemerná spotreba je 5,3 l/100 km.

Pri výpočte cestovného vychádzal súd prvého stupňa z toho, že platný koeficient je 0,183 eur a vzdialenosť z B. do M. a späť je 180 km a jeden liter pohonných hmôt stál v tom čase 1,009 eur. Preto si právny zástupca na cestovnom uplatnil 43,38 eur v súlade s ust. § 16 ods. 4 vyhlášky.

Rovnako k úkonu účasť na pojednávaní dňa 25.01.2010 právny zástupca žalovanej v 1. rade žiadal priznať aj náhradu cestovného, lebo na pojednávanie sa dostavil vlastným motorovým vozidlom. V tom čase 1 liter pohonných hmôt stál 1,045 eur. Na cestovnom si tak právny zástupca uplatnil 42,91 eur v súlade s ust. § 16 ods. 4 vyhlášky.

Právny zástupca žiadal priznať náhradu za stratu času v trvaní 6 polhodín á 11,59 eur za každú aj začatú polhodinu v roku 2009 v roku 2010 taktiež za 6 polhodín á 12,02 eur.

Vzhľadom na štúdium spisu na IC Okresného súdu Humenné dňa 29.09.2009 a účasť na pojednávaní dňa 25.01.2010 súd prvého stupňa priznal právnenému zástupcovi žalobcu náhradu za stratu času celkovo 1 461,66 eur.

Právny zástupca žalobcu žiadal zároveň priznať aj odmenu za úkon účasť na pojednávaní konaný v roku 2010 bez uvedenia konkrétneho dátumu pojednávania, vrátane režijného paušálu, náhrady cestovných nákladov a straty času.

Vo vzťahu k vyššie uvedenému súd prvého stupňa konštatoval, že vzhľadom na zistenie zo spisu, v roku 2010 sa konali celkovo tri pojednávania, a to dňa 25.01.2010, dňa 11.05.2010 a dňa 29.09.2010. Za účasť na pojednávaní dňa 25.01.2010 bola právnenému zástupcovi žalovanej v 1. rade priznaná odmena. Ostatné dve pojednávania boli odročené a ani v jednom prípade sa právny zástupca žalovanej v 1. rade na pojednávanie osobne nedostavil, o čom svedčia zápisnice z pojednávani konaných v týchto dňoch.

Preto súd prvého stupňa za tieto vyúčtované úkony právnenému zástupcovi odmenu nepriznal.

Na úhradu trov právneho zástupcu žalovaného v 1: rade zaviazal súd prvého stupňa žalobcov, a to každého z nich v podiele 1/19 z celkovo priznaných trov konania, čo činí čiastku 169,37 eur, čo odôvodnil tým, že na strane žalobcov vystupovalo spolu 19 účastníkov konania a žalobu zoberal späť každý z nich. Teda každý jeden žalobca zavinil, že konanie bolo zastavené. Preto každý jeden musí znášať trovy konania.

Proti tomuto uzneseniu podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobcovia. V odvolaní uviedli, že Krajský súd v Prešove uznesením z 31.05.2012 sp. zn. 5Co/36/2012 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa okrem výroku o trovách konania, zrušil uznesenie vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. K zrušujúcej časti napadnutého uznesenia odvolací súd uviedol, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je nepreskúmateľné.

Podľa odvolateľov ani v prípade teraz nimi napadnutého rozhodnutia súd prvého stupňa nepostupoval správne, keď svoje rozhodnutie nesprávne odôvodnil, a tým aj rozhodol. Krajský súd vo svojom rozhodnutí uviedol, že nejde o žalobu o určenie vlastníckeho práva, ale o negatívnu žalobu. Už aj z tohto dôvodu neobstojí použitie ustanovenia § 10 vyhl. č. 655/2004 Z. z., ale skôr ust. § 11 tejto vyhlášky. Odvolací súd konštatoval, že žalovanému v 1. rade vyplýva z listu vlastníctva, že je vlastníkom 15/252-ín k celku, preto ak prvostupňový súd pri výpočte náhrady trov vychádzal z hodnoty celej veci, išiel nad rámec jeho dotknutých práv, ktoré si v konaní nemohol brániť.

Odvolatelia ďalej namietali, že prvostupňový súd pri rozhodovaní o trovách konania sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami pre svoje rozhodnutie, napr. aj s moderačným právom podľa ust. § 150 Občianskeho súdneho poriadku.

Pre žalobcov žalobca s negatívnym petitom mala význam pri podaní žaloby dňa 18.08.2008. Na liste vlastníctva sa dňa 05.12.2008 vyznačila poznámka v súlade s ust. § 44a, 159a Občianskeho súdneho poriadku. Žalovaný teda mal vedomosť o tom a napriek tomu dňa 02.01.2009 previedol nehnuteľnosti na žalovaného v 2. rade, ktorý hneď následne dňa 05.02.2010 ich previedol na žalovaného v 3. rade a tento ich dňa 20.08.2010 previedol na žalovaného v 4. rade.

Žalobcovia reagovali na zmenu situácie, avšak súd nepripustil zmenu petitu z dôvodu, že doteraz zistené skutočnosti nemôžu slúžiť ako podklad pre konanie o zmenenom návrhu. Takéto rozhodnutie súdu je právoplatné. Procesná situácia sa menila nezávisle od vôle žalobcov - konaním žalovaného v 1. rade, preto prvostupňový súd mal pri rozhodovaní o trovách konania zväžiť a prihliadať aj na túto skutočnosť, vyhodnotiť ju a náhradu trov konania žalovanému nepriznať.

Na základe uvedeného odvolatelia žiadali, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 212 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 214 O.s.p. a zistil, že napadnuté uznesenie je potrebné zrušiť.

Z napadnutého uznesenia vyplýva, že súd prvého stupňa zaviazal žalobcov v 1. až 19. rade zaplatiť žalovanému v 1. rade trovy právneho zastúpenia, a to každého z ich po 169,37 eur, celkovo vo výške 3 218,10 eur dôvodiac, že na strane žalobcov vystupovalo 19 účastníkov a každý z nich späťvzatím žaloby zavinil zastavenie konania. Preto každý zo žalobcov musí znášať trovy konania.

Odvolací súd konštatuje, že takýto záver prvostupňového súdu nie je správny.

Z charakteru konania nepochybne vyplýva, že na strane žalobcov ide o spoločný záväzok, keďže žalobcovia žalobou žiadali, aby súd určil, že žalovaní nie sú vlastníkami predmetných nehnuteľností.

Preto mal súd prvého stupňa zaviazat' na plnenie trov konania žalobcov spoločne.

S vyššie uvedeným súvisí aj odpoveď na odvoláciu námietku žalobcov, že súd prvého stupňa opätovne nesprávne konštatoval, že v danom prípade ide o konanie o určenie vlastníckeho práva.

Táto odvolacia námietka žalobcov je dôvodná. Žalobný návrh žalobcov je založený na tvrdení žalobcov, označených ako podielových spoluvlastníkov dotknutých nehnuteľností, že žalovaní nie sú vlastníkami nehnuteľností, špecifikovaných v žalobe.

Záver o tom, že v danom prípade ide o negatívnu žalobu, a nie o žalobu o určenie vlastníckeho práva, vyplýva aj z rozhodnutia Krajského súdu v Prešove č. k. 5Co/36/2012-306 zo dňa 31.05.2012.

Súd prvého stupňa preto opätovne nesprávne v odôvodnení napadnutého uznesenia (ods. 1) konštatoval, že v tomto prípade ide o konanie o určenie vlastníckeho práva.

K odvolacej námietke odvolateľov, že súd prvého stupňa nesprávne postupoval, pokiaľ nepostupoval v súlade so záverom, vysloveným odvolacím súdom vo vyššie uvedenom rozhodnutí, a to v tom, že vo vzťahu k žalovanému v 1. rade vyplýva z listu vlastníctva, že je vlastníkom 15/252-ín k celku, a preto ak prvostupňový súd pri výpočte náhrady trov vychádzal z hodnoty celej veci, išiel nad rámec jeho dotknutých práv, ktoré si v konaní nemohol brániť, odvolací súd konštatuje, že aj táto odvolacia námietka je dôvodná.

Hodnotu predmetu sporu, teda hodnotu nehnuteľností určil súd prvého stupňa podľa zák. č. 582/2004 Z. z., a to vo výške 25.447,35 eur. Je však potrebné poznamenať, že by nebolo v rozpore so zmyslom a účelom zákona, ak by súd prvého stupňa vychádzal pri výpočte trov konania aj z hodnoty, určenej znaleckým posudkom. Keďže však súdom prvého stupňa zvolený postup žiadny z účastníkov nenamietal, rozhodnutie, závislé od hodnoty nehnuteľnosti, sa bude odvíjať od takto hodnoty predmetu sporu, určenej súdom prvého stupňa, t. j. podľa zák. č. 582/2004 Z. z.

Zo spisu ďalej vyplýva, že v čase začatia konania bol žalovaný v 1. rade zapísaný ako vlastník celej dotknutej nehnuteľnosti, preto v prípade určenia, že nie je vlastníkom nehnuteľnosti, by bola relevantnou suma, predstavujúca hodnotu celej nehnuteľnosti.

V priebehu konania však došlo k zmene skutočnosti, rozhodujúcej pre určenie rozsahu povinnosti žalobcu v 1. rade platiť trovy konania, a to preto, lebo v priebehu konania došlo k prevodu časti predmetu sporu.

Uvedené vyplýva z podania JUDr. C. F., správcu konkurznej podstaty úpadcu RD Krásny Brod zo dňa 22.05.2009 (na č. I. 113 spisu), teda žalovanej v 1. rade, v ktorom podaní žalovaná v 1. rade oznámila súdu 1. stupňa, že prevažná časť nehnuteľností, okrem vylúčenia podielov, už bola speňažená (v konkurznom konaní) a opatrenie Krajského súdu v Košiciach o speňažovaní je právoplatné.

V predmetnom podaní žalovaná v 1. rade zároveň uviedla, že v snahe urýchlenia celého konania, ďalším zastupovaním v budúcnosti so súhlasom majoritného veriteľa bude poverený advokát.

Dňa 06.07.2009 oznámila súdu prvého stupňa žalovaná v 1. rade, že vo veci splnomocnila advokáta JUDr. Štefana Tomku. Spolu s oznámením predložila plnomocenstvo pre JUDr. Tomku zo dňa 01.07.2009.

Odvolací súd zo spisu ďalej zistil, že v čase prevzatia zastupovania žalovaného v 1. rade bol tento vlastníkom nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom sporu, v podiele 15/252 (č. I. 129 spisu - LV č. XXX k. ú. P.).

Z uvedeného teda vyplýva, že v čase, keď u žalovaného v 1. rade došlo k zastupovaniu advokátom JUDr. Štefanom Tomkom, bol žalovaný v 1. rade vlastníkom dotknutých nehnuteľností už len v podiele 15/252-ín.

Od tejto rozhodujúcej skutočnosti sa preto musí odvíjať aj výpočet náhrady trov konania, pozostávajúci z trov právneho zastúpenia. Pokiaľ je v danom prípade veľkosť spoluvlastníckeho podielu žalovaného v 1. rade od okamihu zastupovania advokátom len pomerná, a to v pomere 15/252-ín k celku, je potrebné,

aby súd prvého stupňa pri rozhodovaní o trovách konania tento pomer žalovaného na prejednávanej nehnuteľnosti aj zohľadnil a podľa tohto pomeru vzhľadom na hodnotu sporu priznal aj náhradu trov právneho zastúpenia.

Na základe uvedeného odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa nepostupoval správne, pokiaľ neprihliadal na vyššie uvedené skutočnosti, rozhodujúce pre správne určenie nároku žalovaného v 1. rade na náhradu trov konania.

Odvolací súd ďalej konštatuje, že súd prvého stupňa nepostupoval správne ani pokiaľ ide o samotný výpočet priznaných trov právneho zastúpenia.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že súd prvého stupňa priznal trovy právneho zastúpenia okrem iných úkonov aj za úkony: vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 24.01.2011 a odvolacie k uzneseniu o zastavení konania zo dňa 25.01.2012.

Podľa ustanovenia § 14 ods. 3 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: odvolanie proti rozhodnutiu, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej, a vyjadrenie k takému odvolaniu.

Je nepochybné, že za vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 24.01.2011 patrí advokátovi odmena len vo výške 1 základnej sadzby tarifnej odmeny. V takej istej výške patrí advokátovi odmena za odvolanie proti uzneseniu o zastavení konania zo dňa 25.01.2012, keďže nejde o odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej, lebo uvedeným uznesením bolo konanie zastavené v dôsledku späťvzatia žaloby, čo nemožno považovať za rozhodnutie vo veci samej.

Súd prvého stupňa teda nesprávne postupoval, keď priznal advokátovi odmenu za tieto úkony vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny, t. j. vo výške 419,94 eur.

Preto odvolací súd napadnuté uznesenie v súlade s ustanovením § 221 ods. 1 písm. h) Občianskeho súdneho poriadku zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odvolací súd zároveň konštatuje, že aj napriek tomu, že odvolanie sa netýka žalovanej v 11. rade, keďže táto nie je v konaní zastúpená JUDr. Miroslavom Korchom, advokátom, odvolací súd rozhodol vo vzťahu ku všetkým žalobcom z dôvodu, že rozhodnutie sa týka všetkých žalobcov, teda aj žalovanej v 11. rade z dôvodov uvedených vyššie (spoločný záväzok žalobcov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.